

מ"ת 13307/09/22 - מדינת ישראל נגד סאלח מג'יד

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 13307-09-22 מדינת ישראל נ' מג'יד (עציר)
תיק חיצוני: 384658/2021
בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים מדינת ישראל
נגד משיבים
סאלח מג'יד (עציר)
החלטה

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של מעשה טרור של חבלה חמורה בכוונה מחמירה, שיבוש מהלכי משפט, היזק לרכוש, הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות, מעשי פזיזות ורשלנות, והתפרעות.
3. מדובר באירועים המיוחסים למשיב בעת מבצע שומר החומות, מאי 2021, בעת הפרעות שהתרחשו בעכו.
4. המחלוקת בין הצדדים צרה; היא עוסקת אך בייחוס מעשה טרור של חבלה חמורה בכוונה מחמירה, כשנטען שביחס למשיב, הוא לא נמנה (לפחות אין די ראיות לכך) על אלו אשר תקפו פיזית את הקורבן- מור ג'אנאשווילי, ביום 12/5/21, אלא ידה אבנים לעבר רכב הקורבן, עד שזה התנגש ונעצר, ונכח במקום עת תקפו את הקורבן, אם כי לא ממש במעגל הקרוב של התקיפה.
5. אקדים ואומר כי ככלל, שאלת ייחוס סעיף האישום אינה מסורה לשופט המעצר, והטענות מקומן בתיק העיקרי; מקום בו אין מחלוקת לגבי העובדות, טענת התאמת הסעיף ראוי שתועלה בתיק העיקרי.
6. לגופו של עניין, אזכיר כי גם מי שנכח במעגל השני, לא אחת נתפס כשותף וכמבצע בצוותא בוודאי בשלבים מוקדמים אלו.
7. בבש"פ 748/13 פלוני נ' מדינת ישראל, נדון עניינו של מי שיידה אבנים כלפי שוטרים, ו'נערך לצלם אירוע של תקיפת שוטר'. בית המשפט העליון מבהיר (לרבות הפניה להליך קודם בנושא- בש"פ 8441/12) כי המעשים המיוחסים לעורר שם הם מעשים אלימים וחמורים המעידים על מסוכנות לכאורית, וכי "אף אם נניח לטובתו כי חלקו התמצה בהיערכות מוקדמת לצילום ההתפרעות וצילומה בפועל, עדיין מדובר לכאורה בביצוע בצוותא של כלל העבירות". בית המשפט העליון מבהיר- "בנסיבות אלו מידת השתתפותו של העורר בידי האבנים" (ובהתאמה באישום המיוחס לו- נ.ס.), "מן הראוי לה שתתברר בהליך העיקרי". האישום שיוחס לעורר שם נותר על כנו.
8. בפרשת בש"פ 4172/21 זעטרי נ' מדינת ישראל נדון עניינו של מי שהצית רכב לאחר לינץ'; אמנם לא יוחס לו הלינץ' אך בית המשפט העליון מבהיר מעמדו- "אכן העורר לא הכה את הקורבן ולא היה מגע פיסי בינו ובין הקורבן, אך העורר נטל חלק באירוע, ותרם את תרומתו בהצתת הרכב. מי שמצית רכב מעיד על עצמו כי הוא שותף לאירוע וכי אין עליו מורא החוק".

9. בבש"פ 5066/21 **מדינת ישראל נ' מוחמד חלאף** עלו טענות זהות לאלו שעלו בעניינו; ב"כ המשיב (שם) טען כי המשיב לא גרם לנזק הפיזי שנגרם לקורבן, ולא היה במעגל הפנימי של מבצע העבירה.

10. כב' בית המשפט העליון מבהיר ברחל בתך הקטנה- " **למעלה מן הצורך, יוער כי בעבירות שבוצעו במסגרת לינץ', על ידי המון זועם, ממדים ייחודיים לעניין אומדן מסוכנותו של חשוד או נאשם. לעיתים קרובות, לחלק ניכר מן הפרטים המרכיבים את ההמון הזועם, תרומה פיזית שולית לתוצאה. אין בתרומה שולית זו כדי ללמד בהכרח על היעדר מסוכנות. ... בנסיבות אלה, מצאתי ממש בטענת העוררת, כי העובדה שחלקו הפיזי של המשיב בפגיעה בקורבן אינו רב, אינה מלמדת על היעדר מסוכנות.** "

11. לבסוף, אזכיר מושכלות ישנות יותר, כשכב' בית המשפט העליון נדרש ל'עבירות המון', וציין כי "נוכחותו של כל אחד מההמון מסייעת בידי אלו שמבצעים את העבירות בפועל" (ע"פ 807/99 **מדינת ישראל נ' עזיזאן**).

12. ראה גם ההפניות לדברי הסוציולוג גוסטב לה בון ואיזכורן בפרשת בש"פ 8812/21 **מדינת ישראל נ' ניסים אזולאי**.

13. בנסיבות אלו אני קובע כי גם ביחס לאישום במעשה טרור של חבלה חמורה בכוונה מחמירה, קיימת תשתית לכאורית תקינה.

ניתנה היום, י"א תשרי תשפ"ג, 06 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.